

Sygn. akt IX U 70/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale:./.

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. Ł. (Ł.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 grudnia 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 70/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu B. Ł. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy, powołując się na treść art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż ubezpieczony nie udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w „(...) Sp. z o.o. w K. z uwagi na nieprzedstawienie żądanej dokumentacji.

Od wskazanej decyzji odwołał się ubezpieczony B. Ł. podnosząc, iż decyzja jest nieprawidłowa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podał, iż ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucił błędy i nieścisłości w przedstawionej przez ubezpieczonego dokumentacji, dotyczącej okresów jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) K. – B. Oddział 4 R., a następnie w Przedsiębiorstwie Usługowo – Produkcyjno – Handlowym (...) w R.. Ubezpieczony został wezwany do złożenia skorygowanych dokumentów, jednak na wezwanie nie odpowiedział.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. Ł. urodził się (...) Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

W dniu 14 października 2014 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniosek o emeryturę. Oprócz świadectw pracy dokumentujących przebieg jego zatrudnienia, ubezpieczony przedstawił także dwa świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, wystawione przez przechowawcę akt osobowych - „(...) Sp. z o.o. w K.. Pierwsze ze świadectw dotyczyło zatrudnienia w PUPH „ R. (1)” w okresie od 8.09.1973 r. do 10.04.1984 r. i zawierało błędnie podany okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach (od 8.09.1984 do 10.04.1984 r.) oraz nieprawidłową podstawę prawną (dział XIV poz. 1 pkt 16 załącznika nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r.). Ponadto treść dokumentu nie pokrywała się w pełni ze świadectwem pracy, w którym wskazano, iż ubezpieczony wykonywał pracę mechanika samochodowego, mistrza warsztatu i kierowcy samochodowego. W zaświadczeniu dotyczącym wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie wskazano, w jakich okresach ubezpieczony świadczył pracę na poszczególnych stanowiskach. Podobna sytuacja miała miejsce także w odniesieniu do drugiego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, które dotyczyło okresu od 3.09.1984 r. do 31.08.1992 r.

Organ rentowy uznał, iż ubezpieczony udowodnił łącznie 27 lat 8 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(dowód: akta rentowe)

B. Ł. posiada prawo jazdy kategorii C od 10 czerwca 1974 r., kategorii CE, B i E od 10.06.1975 r. oraz kategorii DE od 18.01.1980 r.

(dowód: adnotacja w prawie jazdy ubezpieczonego)

Ubezpieczony został zatrudniony w PTSB (...)K. – B. Oddział 4 w R. w dniu 8 września 1973 r. na stanowisku montera samochodowego (mechanika). Od dnia 1 maja 1978 r. zostały mu powierzone obowiązki kierowcy samochodowego. W dniu 24 lipca 1982 r. ubezpieczony w stanie nietrzeźwym spowodował wypadek drogowy i został aresztowany. Odebrano mu prawo jazdy. W dniu 7 października 1982 r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązek mistrza warsztatu. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 10 kwietnia 1984 r. W okresie od 12 kwietnia 1984 r. do 30 lipca 1984 r. ubezpieczony odbywał karę pozbawienia wolności.

Ubezpieczony ponownie podjął pracę w dniu 3 września 1984 r. na stanowisku mechanika samochodowego. Od 1 kwietnia 1985 r. pełnił funkcję mistrza, a od 1 maja 1990 pracodawca ponownie zmienił stanowisko pracy ubezpieczonego na mechanika napraw pojazdów samochodowych. Z dniem 1 października 1991 do końca zatrudnienia ubezpieczonemu powierzono obowiązki kierowcy. W tym czasie ubezpieczony korzystał z urlopów bezpłatnych w okresach: od 1 maja 1991 r. do 30 września 1991 r. i dodatkowo 16 dni oraz od 1 czerwca 1992 r. do 31 sierpnia 1992 r. i dodatkowo 17 dni. Stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 sierpnia 1992 r.

(dowód: akta osobowe)

Kiedy ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy (w okresie od 1.05.1978 r. do 6.10.1982 i od 1.10.1991 r. do 31.08.1992 r.) prowadził samochody ciężarowe ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony jeździł

samochodem marki S.z przyczepą, który służył do przewożenia różnego rodzaju sypkich materiałów potrzebnych na budowach (piasek, żwir). Pod koniec swojego zatrudnienia pracował jako kierowcaT..

Wykonując obowiązki mechanika samochodowego ubezpieczony dokonywał napraw samochodów ciężarowych w kanałach remontowych. Zajmował się wymianą płynów, naprawą układów hamulcowych i mostów, wymianą resorów – pracami typowo mechanicznymi. Wszystkie te prace wykonywało się pod samochodem. Ubezpieczony nie zajmował się naprawą silników na warsztacie, nie wykonywał też prac blacharskich czy elektrycznych.

Kiedy ubezpieczonemu powierzono obowiązki mistrza, zakres jego obowiązków jedynie w niewielkim zakresie uległ zmianie. Nadal zajmował się naprawa samochodów w pełnym wymiarze czasu pracy. Miał jedynie dodatkowy obowiązek polegający na rozdzieleniu pracy pomiędzy pracowników w danym dniu i odnotowaniu na specjalnym formularzu po zakończonej pracy, kto jakie prace wykonywał.

(dowód: przesłuchanie ubezpieczonego – nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2015 r. 00:40:10; zeznania świadków: J. G. - nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2015 r. 00:08:37; K. F. - nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2015 r. 00:23:07)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych i aktach osobowych ubezpieczonego, których prawdziwości nie podważała żadna ze stron. Brak było podstaw do odmowy przyznania waloru wiarygodności informacjom dotyczącym daty nabycia uprawnień do kierowania pojazdami. Sąd przyznał także walor wiarygodności zeznaniom ubezpieczonego i świadków albowiem były one ze sobą w pełni spójne, logiczne i nie nasuwały zastrzeżeń w świetle zasad doświadczenia życiowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. Ł. zasługiwało na uwzględnienie.

Możliwość uzyskania emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach przewiduje art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz.1440). Szczegółowe warunki, na jakich można otrzymać to świadczenie, zawarte są w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 r. Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Do warunków nabycia wskazanej emerytury należą: ukończenie przez ubezpieczonego 60 roku życia, osiągnięcie na dzień 1 stycznia 1999 r. co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach, tj. 25- letniego. Powyższa emerytura przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, ewentualnie złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody Skarbu Państwa.

W sprawie niniejszej nie budziło wątpliwości, iż ubezpieczony osiągnął wymagany wiek 60 lat i nie jest członkiem OFE. Spełnił także wymóg posiadania co najmniej 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Spór między stronami koncentrował się wokół warunku wykazania na dzień 1 stycznia 1999 r. 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do przyjęcia, iż także ten wymóg uzyskania prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, został przez ubezpieczonego spełniony.

Na podstawie akt osobowych ubezpieczonego oraz zeznań świadków możliwym stało się ustalenie przebiegu zatrudnienia oraz rodzaju wykonywanej pracy przez B. Ł. w PTSB(...)K. – B. Oddział 4 w R. w okresach od 8.09.1973 r. do 10.04.1984 r. oraz od 3.09.1984 r. do 31.08.1992 r. W tym czasie ubezpieczony zajmował stanowiska kierowcy, mechanika i mistrza warsztatu. Jako kierowca prowadził samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W trakcie zatrudnienia na stanowisku mechanika jak i mistrza warsztatu, ubezpieczony zajmował się naprawami ciężkich samochodów mechanicznych, które wykonywane były w kanałach remontowych. Oba rodzaje prac są pracami w warunkach szczególnych zgodnie z działem VII pkt 2 i działem XIV pkt 16 załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

Z uwagi na wymaganie, aby praca w warunkach szczególnych była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (§2 ust. 1 rozporządzenia) należało odliczyć od okresu zatrudnienia te okresy, w których ubezpieczony faktycznie pracy nie świadczył z uwagi na urlop bezpłatny lub innego rodzaju zdarzenia. Jeżeli chodzi zatem o pierwszy okres zatrudnienia ubezpieczonego w PTSB (...)K. – B. Oddział 4 w R., wynoszący 9 lat 7 miesięcy i 2 dni (od 8.09.1973 r. do 10.04.1984 r.), Sąd nie uwzględnił do wymaganego stażu pracy okresu od dnia 24 lipca 1982 r. do 7 października 1982 r. (2 miesiące i 17 dni). Jak wynika bowiem z akt osobowych ubezpieczonego, w dniu 24 lipca 1982 spowodował on wypadek drogowy pod wpływem alkoholu, został aresztowany i odebrano mu prawo jazdy. W tym czasie, aż do 7 października 1982 r. (kiedy powierzono mu stanowisko mistrza) zajmował stanowisko kierowcy. Z uwagi jednak na zaistniałe zdarzenie nie mógł wypełniać swoich obowiązków pracowniczych. Zatem pracę w warunkach szczególnych ubezpieczony świadczył przez 9 lat , 4 miesiące i 15 dni.

Drugi okres zatrudnienia ubezpieczonego w PTSB (...) K. – B. Oddział 4 w R. wynosił 6 lat 11 miesięcy i 27 dni (od 3.09.1984 r. do 31.08.1992 r.). Jak wynika ze świadectwa pracy znajdującego się w aktach osobowych, ubezpieczony korzystał w tym czasie z urlopu bezpłatnego w łącznym wymiarze 9 miesięcy i 3 dni (od 1.05.1991 do 30.09.1991 i 16 dni oraz 1.06.1992 do 31.08.1992 i 17 dni). Pracę w warunkach szczególnych wykonywał wobec tego przez 6 lat 2 miesiące i 24 dni. Łączny staż pracy w warunkach szczególnych wykazany przez ubezpieczonego wynosił ponad 15 lat

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. Ł. prawo do emerytury od dnia (...), tj. od dnia złożenia wniosku.

Sędzia